

CUPRINS

Mulțumiri	9
Indicatoare ale călătoriei11
Prefață15
Introducere19
Capitolul 1: Călătoria începe.27
Capitolul 2: Tablele triunghiulare ale înțelepciunii35
Capitolul 3: Stelele de deasupra, Munții Sfinți și piramidele de dedesubt45
Capitolul 4: Tablele și turcoazul69
Capitolul 5: Finitul comunicând cu infinitul.79
Capitolul 6: Simboluri sacre și geometrie sacră89
Capitolul 7: Obeliscuri, piatra Benben și botezul lui Iisus	113
Capitolul 8: Arce	127
Capitolul 9: Domuri/cupe în acoperământul simbolic pentru cap	145
Capitolul 10: Marea Piramidă ca receptor mare și univers holografic	153

Capitolul 11: Situri sacre de inițiere, șerpi sacri și geometrie sacră	163
Capitolul 12: Mai multe despre coloana vertebrală . . .	209
Capitolul 13: Cotul Cayce și geodezie	221
Capitolul 14: Vibrații și lungimi de undă.	237
Capitolul 15: O nouă eră	251
ANEXĂ	281
Despre autor	283
Note	285
Bibliografie.	309
Index ilustrații alb-negru.	327
Index ilustrații color	337

MULȚUMIRI

Sunt atât de mulți cărora trebuie să le mulțumesc pentru realizarea acestei cărți! Aș dori să mulțumesc întregului personal și voluntarilor Asociației pentru Cercetare și Iluminare și Fundației Edgar Cayce; aceste organizații și persoane au păstrat viu și au îmbogățit materialul uimitor care poate fi găsit în lecturile Edgar Cayce. Am primit sprijinul, asistența și inspirația lor neclintită, care au fost o parte vitală a acestei lucrări. Sunt mulți cărora trebuie să le mulțumesc și îi voi enumera doar pe câțiva dintre ei: Kevin Todeschi, John Van Auken, Henry Reed, Peter Woodbury, Jennie Taylor Martin, Alison Ray — vă mulțumesc pentru încredere, Cassie McQuagge, Carol Hicks, Susan Lendvay, Kevin Grant, Vanessa Darling, Renee Branch, James Mullaney și organizația Wayshower! Îi mulțumesc foarte mult editoarei mele, Stephanie Pope, care a avut un rol vital în a-mi canaliza fluxurile de conștiință spre o creștere fertilă, organizată și coerentă! Îi mulțumesc lui Carol Hicks, ale cărei ilustrații grafice au fost atât de importante pentru o imagine cât mai clară a conținutului! Dacă am omis pe cineva, vă rog să mă iertați; părea că în orice direcție mă îndreptam întâlneam oameni minunați. Le mulțumesc autorilor cărților, articolelor și imaginilor menționate în această lucrare; astfel de opere sunt felinarele care m-au ajutat să mă ghidez în această călătorie, iluminând ideile umbrite din mintea

mea, acționând ca fotosinteza, ca ele să se dezvolte. Sper că le-am oferit puțină lumină și altora.

Mulțumesc întregii mele familii, în special fiilor mei, Jeremy, Chase și Corwin, care sunt oamenii pe care îi admir cel mai mult în lume, și fratelui meu, Chris, pentru că este mereu acolo.

INDICATOARE ALE CĂLĂTORIEI

Toate drumurile duc spre o Unitate interconectată. Indicatoarele, pentru mine, sunt acele fraze sau gânduri din scrieri care ne captează atenția și ne ajută să alegem calea potrivită pentru noi. S-ar putea să nu fie cea pe care o urmează oricare dintre autorii scrierilor menționate, însă aceste gânduri oferă îndrumare către aceeași destinație, printr-un peisaj diferit. Călătoria este a noastră.

În analiza noastră în raport cu Întregul se află trezirea omului interior la conștiința deplină a rolului pe care trebuie să-l jucăm în schema creației. Aici, din nou, omul este derutat de ceea ce pare a fi o mare diviziune a forței. Acest lucru se datorează limitărilor pe care le conștientizăm, date de spațiu-timp. Cu toate acestea, fiecărui individ îi este deschisă o ușă prin care poate trece pentru a obține o nouă viziune. Această ușă duce la sinele interior. „Trebuie, în ciuda perspectivelor noastre fizice, tridimensionale, finite, să înțelegem experiențele interioare, de dimensiuni superioare, infinite, care îi pot fi induse subconștientului să le aducă în conștiința noastră prin imaginație, însă nu vom reuși să înțelegem aceste viziuni, presimțiri, gânduri premonitive sau

intuitive, experiențe sau idei spontane fără să cunoaștem câte ceva despre logica perspectivei dimensiunii superioare.⁽¹⁾

Mulțumesc lui Dumnezeu, care, în înțelepciunea Sa infinită, a oferit cunoaștere celor care caută.

Ecleziastul 39:1-8 (noua versiune-standard, revizuită)

¹ El caută înțelepciunea celor de demult și este interesat de prorociri;

² El păstrează cuvintele celor vestiți și înțelege tâlcul pildelor;

³ El caută înțelesurile ascunse ale proverbelor și nu îi sunt străine tainele parabolilor.

⁴ El slujește între cei mari și se înfățișează înaintea conducătorilor; el călătorește în pământuri străine și învață ce este bine și ce este rău printre oameni.

⁵ El își înalță inima de vreme spre Domnul care l-a făcut și se roagă Celui Preaînalt; el deschide gura în rugăciune și cere iertare pentru păcatele sale.

⁶ Dacă vrea Domnul cel mare, el va fi plin de duhul înțelegerii; el va răspândi cuvinte înțelepte și-i va mulțumi Domnului în rugăciune.

⁷ Domnul îi va trimite povață și cunoaștere, în timp ce el cugetă la tainele sale.

⁸ El va arăta înțelepciunea celor învățate și în legea legăturii cu Domnul se va lăuda.⁽²⁾

Nu vă voi mai numi slugi, pentru că o slugă nu cunoaște ce face stăpânul său; vă numesc prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am învățat de la Tatăl meu.

Ioan 15:15⁽³⁾

Cum este sus, este și jos.

Hermes Mercurius Trismegistus

Știința fără religie este șchioapă, religia fără știință este oarbă.

Albert Einstein

Toți cei care sunt implicați serios în căutarea științei devin convinși că un spirit se manifestă în legile Universului.

Albert Einstein

Toată cunoașterea trebuie folosită într-o manieră care va oferi ajutor și asistență celorlalți, iar dorința este ca legile Creatorului să se manifeste în lumea fizică.

254-17

Deși dovezile, atât fizice, cât și contemplative, pot fi găsite în întreaga lume ca puncte de ghidare, doar în templul din interior finitul se poate îmbina cu infinitul atunci când vedem urmele lui Dumnezeu.

PREFAȚĂ

La un moment dat în viață, ne întrebăm care este scopul nostru, care este sensul nostru, de ce existăm? De ce am fost înzestrați cu autocunoaștere, conștiință de sine și capacitatea de a pune aceste întrebări? Putem presupune că aceste întrebări izvorăsc din sentimentele de separare și din lipsa de plenitudine pe care le simțim, ceea ce ne face să *sperăm* că există viață și dincolo de existența noastră finită pe pământ, nu doar acele sentimente. Există momente în care ne aflăm pe culmile bucuriei și ale armoniei, care ne fac să *știm* că există o viață infinit mai lungă. Din păcate, avem tendința de a regresa din aceste momente de cunoaștere și de a trăi în îndoieli care ne conduc înapoi la speranța că există ceva mai mult, o conștiință unificatoare, superioară, în univers.

Cunoașterea și speranța au fost un impuls pentru discipline precum știința și religia de a căuta sens și ordine pentru și în existența noastră. Religia îmbrățișează, în general, convingerea că există o conștiință infinit mai mare, atotcuprinzătoare, cu care avem capacitatea de a ne contopi prin credință. Pe de altă parte, știința caută misterele creării universului și a vieții, prin indicii strict observabile și repetabile care pot dovedi sau nu existența unei astfel de conștiințe superioare și infinite. Religia știe, prin trăirea unor experiențe; știința poate avea speranțe, prin observații și măsurători.

Există vreo dovadă conform căreia cunoștințele deținute de religie pot fi unificate cu observațiile pline de speranță ale științei? Poate Toma necredinciosul din domeniul științei să observe dovada lui Dumnezeu? Eu spun: „Da!”. Da, prin intermediul a două simboluri geometrice alcătuite dintr-un triunghi și un arc, dar și prin caracteristicile acestora. Se va demonstra cum, de-a lungul mileniilor, religiile au intuit importanța acestor forme geometrice și cum le-au încorporat simbolismul în credințele lor. Acest lucru depășește arhetipurile comune ale conștiinței colective limitate la credințele spirituale. De asemenea, se va demonstra cum această geometrie este găsită de știința modernă în esența vieții și a cosmosului. Este greu de crezut că această geometrie comună reprezintă doar o coincidență și că aceleași două forme geometrice care fac parte din nuclele simbolice ale religiilor din întreaga lume și de-a lungul veacurilor sunt acum descoperite în arhitectura universului și a vieții înseși, deoarece știința a fost capabilă să avanseze suficient de mult. Cred că odată ce vom explora aceste indicatoare vom putea ști, printr-o sinteză a științei și a religiei, că există o conștiință superioară și o Unitate pentru noi toți în univers.

Notă pentru cititori

Religie versus spiritualitate: un ghid pentru cititori

În discursul meu, conceptele de religie și de spiritualitate sunt deseori utilizate, iar într-o anumită măsură pot fi considerate interschimbabile. Vă rog, înainte să începeți protestul față de o astfel de afirmație, permiteți-mi să aduc niște clarificări. În mod tradițional, a fi religios sau a fi spiritual au însemnat unul și același lucru. În vremurile mai recente, tot mai mulți oameni au început să facă diferența între cei doi termeni. Un exemplu în acest sens se regăsește

în sondajele recent realizate în Statele Unite. Într-un sondaj Gallup din 11 februarie 2003, 50% dintre cei întrebați se considerau a fi religioși, în timp ce 33% nu se considerau religioși, ci spirituali. Poate mai elocvent este articolul din *USA Today* publicat pe 14 octombrie 2010, în cadrul căruia era analizat un sondaj din același an, în care 72% dintre cei încadrați în grupul de vârstă 18-29 de ani au afirmat că sunt „mai degrabă spirituali decât religioși.“ Este clar că acești doi termeni nu mai sunt considerați echivalenți și că oamenii fac o diferență între ei.

Din informațiile mele, cred că oamenii care se numesc mai degrabă religioși decât spirituali fac parte de obicei dintr-o religie organizată, frecventează biserica/templul acelei religii și au un sentiment puternic de apartenență la religia respectivă, față de alte religii (deseori, simțind că a lor este singura religie adevărată). Oamenii care se numesc mai degrabă spirituali decât religioși pot frecventa sau nu o biserică/un templu ori pot face parte sau nu dintr-o religie organizată, dar dacă fac aceste lucruri, atunci ei simt adesea că adevărul poate exista în mai multe doctrine religioase. Credințele lor nu sunt de obicei denumite „fundamentale“ sau „ortodoxe“, chiar și în cadrul propriului cult religios.

Un exemplu simplu, dacă privim esența a trei religii majore, creștinismul, iudaismul și islamul, se va regăsi în conceptul spiritual că Dumnezeu este iubire și iubirea evlavioasă trebuie practică și împărtășită de toți. Acest lucru nu poate fi constrâns doar în parametrii unei singure credințe religioase. După cum a spus și poetul persan islamic Rumi: „O, iubiți! Religia iubirii lui Dumnezeu nu se găsește numai în Islam. Pe tărâmul iubirii nu există nici credință, nici necredință.“⁽¹⁾

Maeștrii spirituali au dat naștere unor idei și unor adevăruri spirituale care mai târziu au fost codificate în religii de către adepții acestora. Deși unii ar putea crede că aceste idei au fost denaturate de încercarea plasării lor în parametri finiți, realitatea divină infinită din care ele provin își menține unitatea și unicitatea, iar dacă se va pătrunde suficient de adânc în orice religie, spiritul și spiritualitatea încă vor putea fi găsite acolo. Pe acest teren divin comun se vor găsi și originile simbolurilor folosite de fiecare filozofie religioasă și se va putea observa că aceste simboluri sunt arhetipuri comune ale esenței unității.